

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Caput. VIII. De Tentationibus circa Acediam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

CAPUT VIII.

DE TENTATIONIBVS CIRCA
ACEDIAM.

LXXVIII. **A**lipius Juvenis confitetur Confessario, se tantum erga spirituales actiones, & studia sua tædium concepiſſe, ut non nisi cum summa semper difficultate & fastidio ad eadem se conterat. Licet autem sæpiùs proposuerit, hanc Acediam deponere, semper tamen tædio victum conceptorum propositorum executionem differre. Quæritur, quomodo armari contra hanc Tentationem debeat?

Responsio.

LXXIX. Inprimis suadeat illi, ut auxilium divinum sedulo imploret, sic enim S. Bernardus l. 22. suavitè dicens: *Cùm te torpore, acediâ, vel tædio affici sentis, noli propterea diffidere, aut desistere à studio spiritali, sed juvenis require manum, trahi te obsecrans sponse exemplo, donec denuo suscitante gratiâ factus promptior, alacriorque curras, & dicas: Viam mandatorum cucurri, cùm dilatâsti cor meum.*

LXXX. Secundò jubeat perpendere, quantopere DEUS hoc vitium detestetur, utpote per quod infinita ejus Majestas despicitur, & inhonoratur; si enim Homines in servitio suo socordes & negligentes non tolerant; quantò minùs DEUS infinities dignior patietur, tepidè & oscitanter se coli. Hinc meritò Jerem. c. 48. dicitur: *Maledictus, qui facit opus DEI negligenter.* Et Apoc. 3. dicit ipse DEUS: *utinam frigidus esses, aut calidus; sed quia tepidus es, incipiam*

pian te evomere ex ore meo. Quam ob causam
hortatur S. Ambrosius: *ô homo impudens, millium ministrant ei, & decies centena millia affluunt ei. & tu sedere presumis?* Aliter certè se S. D. gessit, qui de seipso l. 1. par. c. ult. confessus est: *vis viribus preparavi impensas domus Domini; enim habitatio preparatur, sed DEO.*

LXXXI. Tertio ostendat ei, quanto fervore sollicitudine Filij facili laborent pro terrenis congregandis; quàmque adeò turpe & irrationabile sit pro cœlestibus & æternis bonis similem fervorem & alacritatem non ostendere. Unde merito Theophrastus de Kempis l. 3. c. 3. sic in Persona Christi homini alloquitur: *Promittit Mundus temporalia, & servat ei aviditate magnâ: ego promitto summa, & attinguntur. & torpescunt mortalium corda. Erubescite ergo, piger ac querulose, quòd illi paratiores inveniamini ad perditionem, quàm tu ad vitam. Gaudent illi magis plius ad vanitatem, quàm tu ad veritatem. Equi spe suâ nonnunquam frustrantur, sed promissio mortuorum minem fallit, nec confidentem mihi dimittit inanis.*

LXXXII. Quarto illi ostendat, quantum gaudeat DEO, Proximo, & sibi creare possit, si fervorem se & alacrem in servitio DEI ostenderit. DEO gaudeat, quia hilarem datorem præ alijs diligit. Proximo autem, quia, teste lib. de imit. l. 1. c. 25. *justitiam & dulce est, videre fervidos & devotos fratres ambulantes, qui ea, ad quæ vocati sunt, non cessant. Sibi denique, quia homo fervidus, ut l. c. dicitur, ad omnia est paratus; & si dederit se ad laborem, inveniet magnam pacem, & sentiet levioribus*

laborem propter DEI gratiam, & virtutis amorem.

LXXXIII. Quintò proponat illi ob oculos stultitiam hominis in spiritali lucro comparando negligentis; si enim homini pauperi thesaurus regius aperiretur, atque facultas daretur per unam horam auferendi, quantum posset, & vellet, an non summa recordia & insania foret, si vel otio, vel nugis horam illam consumeret? cum ergo cuivis homini gratia hæc facta sit, ut, quantum meritorum voluerit, in hac vita congreget, an non, si otio & nugis vacet, tantò majori reprehensione dignus censebitur, quantò majora erant bona, quæ neglexit?

CAPUT IX.

DE TENTATIONIBVS CIRCA DETRACTIONEM.

LXXXIV. Fabianus Aulicus multis quidem alijs vitijs, sed Detractioni præcipuè affectus, quæcunque de aliis audivit vitia, siue gravia, siue levia sint, in colloquiis manifestat, eorum maximè, quos aut æmulos patitur, aut supra se amatos & elevatos advertit, ut hac ratione æstimationem apud Principem imminuat, & tandem eos omnino de gradu dignitatis præcipitet. Quæritur, quomodo hæc ei tentatio, & consuetudo sit eripienda?

Responsio.

LXXXV. Inprimis ei ostendat, quàm noxium sit hoc vitium; utpote quod charitatem directè oppugnat, atque adedè etiam Deo summè exosum est, uti S. Bernardus l. 24. in cant. sequentibus verbis ostendit: